

Konspekt szkółki niedzielnej

Niedziela Wieczności

Główna myśl: Bądź czujny i wytrwały

Tekst: Mk 13,31-37 Wezwanie do czujności

Wiersz przewodni: Mt 25,13

„Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny, o której Syn Człowieczy przyjdzie”

Cele:

Dziecko zna historię „Wezwanie do czujności”.

Dziecko potrafi powiedzieć co to jest obowiązek.

Dziecko jest zachęcane, by czuwać i być obowiązkowym.

Dziecko wie, że powinno dobrze wykonywać powierzone mu obowiązki.

Propozycja piosenki: „Muszę czuwać” – śpiewnik „Chwalmy Pana”, wyd. Głos Życia, Katowice 2011, nr pieśni: 348

I. Wstęp

Obowiązek

1a. Wersja dla starszych dzieci:

Pomoce: Słownik języka polskiego, Słownik wyrazów bliskoznacznych.

Przebieg: Rozmowa kierowana – prowadzący szkółkę niedzielną zadaje dzieciom pytania: *Co to jest obowiązek? Co to znaczy mieć jakiś obowiązek?* (odpowiedzi dzieci)
Aby sprawdzić czy ich wypowiedzi zgadzają się z definicją słowa „obowiązek” wspólnie z osobą prowadzącą starsze dzieci szukają w przyniesionych słownikach wyjaśnienia.

Definicje słownikowe:

Słownik języka polskiego: Obowiązek – konieczność zrobienia czegoś, wynikająca z nakazu, polecenia.

Słownik wyrazów bliskoznacznych: Obowiązek – powinność, zadanie, zlecenie, zobowiązanie, mus.

1b. Wersja dla młodszych dzieci – Oni muszą być wytrwali.

1b. Wersja dla młodszych dzieci:

Z młodszymi dziećmi prowadzona jest rozmowa kierowana w następujący sposób: *Czy sprzątanie klocków, zabawek to jest obowiązek, który musicie wykonać?* (odpowiedzi dzieci)

Czyli obowiązek to zadanie, które należy wykonać, bo zostało zlecone. A wiecie gdzie możemy usłyszeć o obowiązku? (odpowiedzi dzieci) *W szkole, w przedszkolu, w domu, w wojsku, w pracy, na obozie. Skoro tak dobrze nam idzie mówienie o obowiązku, to może powiecie jakie wy macie obowiązki?* (odpowiedzi dzieci)

A czy wszystkie obowiązki wykonujecie z takim samym zapałem i chęcią? Czy może gdy usłyszycie, że musicie zrobić jakąś rzecz, to mówicie: Nie, teraz nie. Zrobię to, ale za chwilę, później. Zdarzają wam się takie sytuacje? (odpowiedzi dzieci).

Podsumowanie: Wiemy już, że obowiązek to zadanie, które należy wykonać. Jak sami powiedzieliście, nie wszystkie obowiązki wykonujecie z radością i chęcią. A na naszej dzisiejszej szkółce dowiecie się o tym, co Pan Jezus mówi o obowiązku, o jego wypełnianiu.

II. Szkółka

Pomoce: klocki, zabawki, różne kredki, pomieszczone puzzle, kartki, długopisy.

Przebieg: szkołkę przedstawiamy jako krótką scenkę.

Występujące osoby:

Narrator – prowadzący, opowiada historię z Mk13,34-37

Właściciel majątku (może być pięknie ubrany) – drugi prowadzący; jeżeli nie ma, to pomocnik (dla grupy młodszej można do roli gospodarza zaangażować kogoś z grupy starszej).

Słudzy, którzy otrzymają do wykonania różne zadania – dzieci, które przyszły na szkołkę (Informacja: Prowadzący przed rozpoczęciem scenki informuje dzieci, że dzisiaj i one będą brały udział w tej krótkiej scenie – jeżeli w grupie jest osoba, która nie chce, można ją spróbować zachęcić, lecz nie wolno jej zmuszać.)

Propozycje zadań, które będą musiały zostać wykonane: ułożyć klocki, zabawki, wypisać alfabet, rozdzielić pomieszczone puzzle, ułożyć kredki (można przygotować inne zadania).

Scenka

Narrator – (przedstawia bogatego Właściciela, który wszystkim się pokazuje) *Chcę wam przedstawić pewnego bogatego człowieka, który jest właścicielem dużego majątku. W swoim gospodarstwie zatrudnia wielu służących, których zadaniem i obowiązkiem jest dbanie o własność pana. Mają dbać o to, żeby wszystko było dobrze zrobione, żeby był porządek. Pewnego dnia pan wezwał wszystkich pracujących dla niego ludzi, swoich służących. (narrator zaprasza wszystkie dzieci, by wstały i ustawiły się) Gdy wszyscy się już zbrali, Pan zwrócił się do nich...*

Właściciel majątku – *Słuchajcie mnie uważnie. Muszę wyjechać, lecz każdemu z was wyznaczę zadanie, które będzie musiał wykonać podczas mojej nieobecności. Proszę podejść teraz do mnie po kolei. (właściciel wyznacza każdemu dziecku przygotowane zadanie, które będzie musiał wykonać) Wiecie już co macie robić. Wykonujcie dobrze swoje zadania aż wrócę.*

Narrator: *Potem właściciel odjechał. A służący wykonywali powierzone im przez pana zadania (wyznaczamy czas, w którym dzieci będą wykonywać powierzone im zadania).*

Właściciel majątku: *Czuwajcie, bądźcie wytrwali w tym co robicie, bo nie wiecie, kiedy wrócę.*

Słudzy (wykonują przydzielone im zadania)

Uwaga: Prowadzący szkołkę obserwuje jak zachowują się dzieci. Czy i jak wykonują powierzone im zadania. Czy starają się, aby je wykonywać poprawnie i solidnie czy może wręcz przeciwnie. Może zadania zostały przez nie całkowicie zlekceważone i zaniechane lub są wykonywane niestarannie?

Narrator: *No i słudzy czekali na powrót swego pana. Czy starali się dobrze wykonywać powierzone im zadania? Czy może od razu je odłożyli, bo pomyśleli sobie, że przecież pana nie ma i nie zobaczy, że nie wypełniają swoich obowiązków?*

Scenka już się skończyła i proszę wszystkich, aby usiedli na swoich miejscach. A teraz chciałabym/chciałbym, żebyśmy sobie przez chwilę o tej scenie porozmawiali...

III. Zakończenie

Rozmowa z dziećmi o scenie: *Pewnie były wśród was osoby, które uważały, że dostały do wykonania zadanie, które im się nie podobało? Albo zadanie, którym się od razu znudziły, bo na przykład było za proste? (odpowiedzi dzieci). Jedni z was powiedzieli, że zadanie trwało za długo; inni, że było głupie, a jeszcze inni nie wiedzieli po co to robią.*

A Pan Jezus przez dzisiejszą historię mówi, że każde powierzone nam zadanie, obowiązek powinniśmy odpowiedzialnie i dobrze wykonywać. Mamy być wiernymi w tym co zostało nam powierzone: czy to sprzątnięcie klocków czy pilnowanie rodzeństwa itp. Mamy dobrze i chętnie spełniać także te najprostsze i najmniejsze obowiązki, nawet wtedy, gdy uważamy, że są one dla nas za łatwe i może zrobić je ktoś inny. Wykonujemy powierzone nam obowiązki dobrze, tak, aby gdy wróci Pan Jezus, mógł zobaczyć, że jesteśmy gotowi i czuwający.

1. Wiersz biblijny

„Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny, o której Syn Człowieczy przyjdzie.” Mt 25,13

Pomoce: Zapisując wiersz, słowa „dnia” i „godziny” zastępujemy rysunkami „kalendarza” i „zegara”.

Przebieg: Wiersz należy wytłumaczyć. Pan Jezus w tym wierszu daje nam zadanie do wykonania. Mamy czuwać (czyli pilnować i nie spać), żebyśmy byli zawsze gotowi na Jego przyjście. Nie wiemy, kiedy to nastąpi – nie znamy dnia ani godziny.

Najpierw wszyscy czytają wiersz, potem prowadzący wybiera dzieci, które mają powtórzyć wiersz poprzez wydawanie poleceń. Polecenia mogą być następujące: *Teraz powtarzają wszyscy, którzy zjedli dzisiaj śniadanie; A teraz wszyscy, którzy przyjechali dziś na szkółkę samochodem; Mówią wszyscy ci, co mają na sobie coś niebieskiego* i tym podobne.

2. Prace plastyczne

A. Zegar z wierszem

(obrazek zamieszczony za zgodą portalu św. Izydora www.isidorus.net)

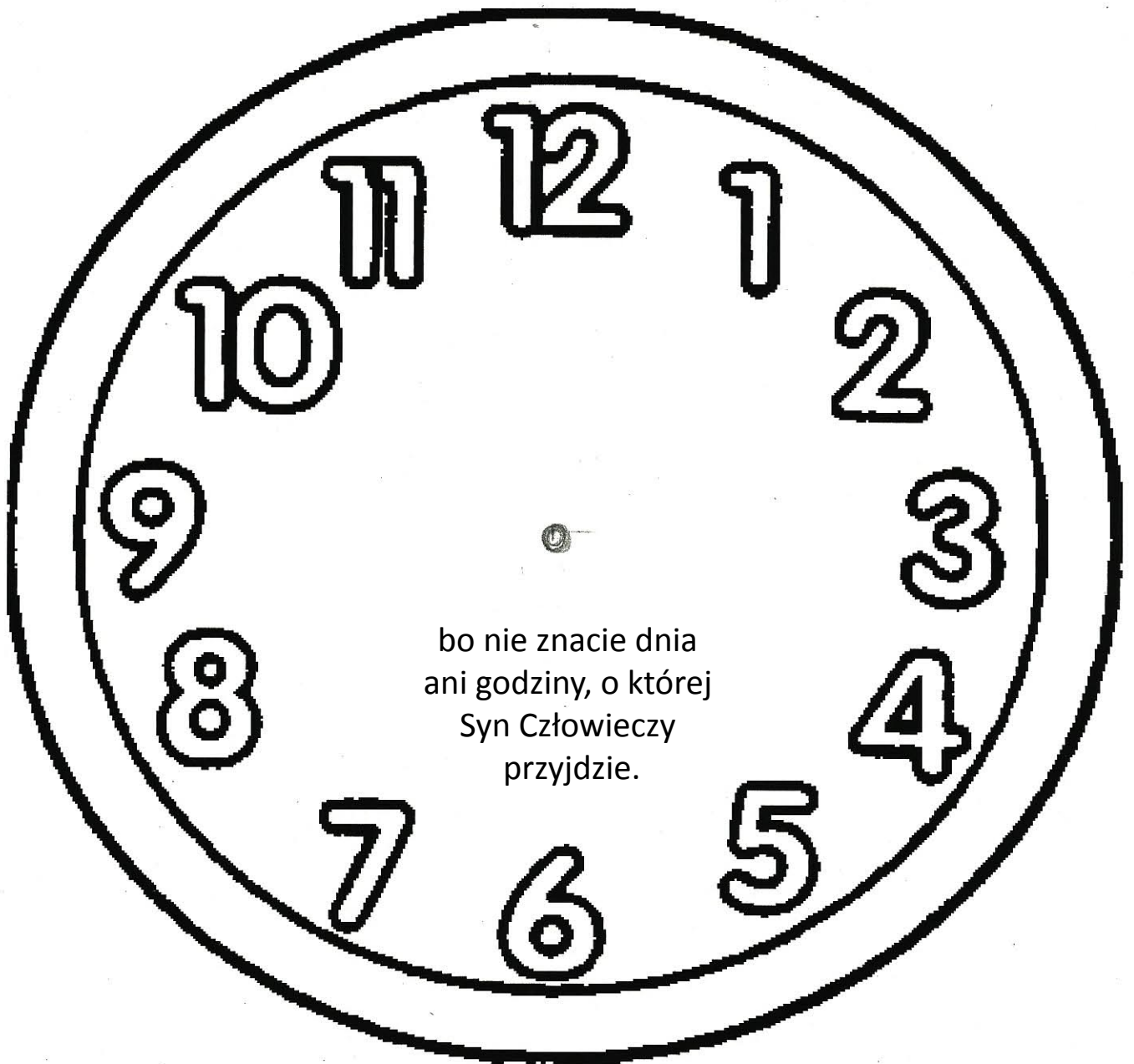
Pomoce: załącznik „Zegar”, guzik, igła, nitka, kredki, nożyczki, klej.

Przebieg: Szablon najlepiej wydrukować na grubszym papierze lub podkleić tekturą. Następnie pokolorować zegar. Przez zaznaczone w szablonie miejsca na tarczy i na wskazówkach (punkty) używając igły mocujemy wskazówki. Igłę z nitką przeciągamy najpierw od tyłu przez tarczę zegara, potem przez większą wskazówkę, przez mniejszą wskazówkę, a na końcu przez jedną dziurkę od guzika i drugą dziurkę guzika. Wracamy tą samą drogą, przechodząc przez zrobione już otwory. Na końcu robimy supet (zobacz zdjęcia).

Inna możliwość: Wskazówki można przymocować także na pinezce i kawałku korka lub na kawałku gumki do gumowania.

Propozycja dla młodszych: kolorują zegar i dorysowują wskazówki lub przyklejają wycięte wskazówki.

„Zegar”

Mt 25,13

Czuwajcie więc,

zdjęcia pracy

